

hele Byen Kjøbenhavn idetmindste vil see sig hædret i sin Overpræsident; og jeg kan ikke tvivle om, at det jo vil finde en saadan Anerkjendelse.

Ordføreren: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at man har erklæret her i Salen, at 500 Rd. vare for lidt til Bolig for en Overpræsident i Kjøbenhavn.

Tscherning: Det er et Beviis paa, at jeg idetmindste ikke foreslaaer formeget, og saa haaber jeg, at man giver mig Medhold paa Grund af min Sparsommelighed.

Ordføreren: Men det er ikke et Beviis paa Anerkjendelse.

Lange: Da jeg under denne Sags første Behandling tillod mig at henlede Opmærksomheden paa, at Cheferne for 4de og 8de Udskrivningsdistrict vare fast ansatte, og at der derfor maatte tilkomme dem Alderstillee, da yttrede den ærede Rigsdagsmand for Høst Amtets 2den Valgkreds (Tscherning) — da det er ganske kort, skal jeg med den ærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse det — sig saaledes: „Det vilde uden tvivl blive et Spørgsmaal, som maatte foreligge ikke i denne Lov, men i Finantsloven og maatte der fremkomme som et personligt Tillæg; det vilde da der kunne komme under Overveielse, hvor lang Tjenestetid de have havt, hvilke Anbefalinger Regjeringen giver dem o. s. v. Der er før givet personligt Tillæg paa denne Maade, og der har fra Thingets Side altid været stor Villighed til at gaae ind paa Forslag af denne Art, naar de kom fra Regjeringen.“ I Henhold hertil stillede jeg ikke noget Endringsforslag, da den foreliggende Lov var til anden Behandling, men jeg tillod mig derimod at stille et Endringsforslag ved Finantslovens anden Behandling; hvorledes dette Forslag blev modtaget, og hvorledes dets Skjæbne blev, er Enhver bekendt. Bøvrigt skal jeg endnu blot yttre, at det vilde gjøre mig meget ondt, hvis Noget her i Thinget skulde troe, at jeg af noget som helst egoistisk Hensyn havde talt for de to Udskrivningschefer.

Walther: — Jeg skal ikke yttre Noget om de foreliggende Endringsforslag; da jeg er i den Situation, at jeg ikke kan slutte mig til Loven i dens Heelhed, saa ere Endringsforslagene mig mindre magtpaaliggende. Der har i en Række af Aar været Rigsdagen forelagt Lønningsslove for Embedsstanden, som tidligere fremkom under Form af Dyrtidstillægslove; de gjaldt dengang kun for eet Aar ad Gangen, og jeg kunde saaledes mere, end det nu er Tilfældet, forsone mig med dem, uagtet jeg i Principet var derimod; men da man nu vil slaae disse Lønninger fast for en længere Tid, saa troer jeg, at jeg bør fremhæve de Grunde, som bevæge mig til at stemme imod Loven. Den første Grund er da den, at der i Loven er anvendt det saameget omtalte og omdebatterede Bygprincip; det er en Beregningsmaade, som jeg aldrig har kunnet anerkjende for at være hensigtsmæssig, hverken for Staten eller Embedsstanden. Jeg troer, at begge Parter ere bedst tjente med at vide sine faste Udgifter og sine faste Indtægter. Det forholder sig med Staten ligeoverfor Embedsstanden paa samme Maade, som det forholder sig med den private Mand ligeoverfor sit Tjenestethende, og det vilde dog see noget underligt ud, om man vilde engagere Tjenestefolk med en Løn, der rettede sig efter Capitelstarten (Tscherning: Det skeer ofte!). Ja, det er meget muligt; naar den ærede Rigsdagsmand siger det, saa troer jeg det, men jeg har aldrig hørt det. En anden Grund, hvorfor jeg ikke kan stemme for Loven, er, at det efter det Kjendskab, jeg har til Forholdet, er min Overbeviisning, at Embedsstanden hidtil i det Hele taget har været tilstrækkelig lønnet for det Arbeide, den har udført. Jeg maa vel bede bemærket, at jeg siger i det Hele taget; thi jeg veed meget vel, at der gives enkelte Embedsmænd, som udføre langt mere Arbeide, end der staaer i Forhold til den Løn, de have derfor, og jeg veed ogsaa, at der idetmindste er en enkelt Embedsclasse, som er saa slet gageret, at det har forundret mig meget, at der er taget saa lidet Hensyn til den af dem, der have udført den Lov, og det er en Embedsclasse, som jeg troer at burde nævne, fordi den før har